

اشاره:

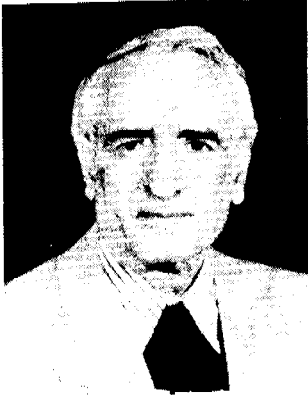
در رقابت امروز بازارهای جهانی، حاکمیت مصرف‌کننده به خوبی قابل لمس است. مصرف‌کننده با انتخاب و خرید خود، می‌تواند نظر نهایی درباره کیفیت و قیمت کالاها و خدمات را بیان کند. برای یافتن جایگاه مناسب در تجارت جهانی، لازم است کالاها و خدمات با کیفیت مطلوب و قیمت معقول به بازارهای خارجی عرضه کنیم تا بتوانیم روند توسعه اقتصادی بر مبنای رشد صادرات و رهایی از اتکا به صدور نفت را استمرار بخشیم.

با این وصف، چنانچه کالاهای تولیدی از کیفیت و استاندارد مطلوب برخوردار نباشد، نمی‌توان به بازاریابی و فروش و نیز استمرار صادرات امید داشت. به این ترتیب،

در دنیای رقابت آمیز تجارت، خریدار «آقای بازار» است

نخستین گام در زمینه صادرات، ارتقاء کیفیت تولیدات و استاندارد نمودن آنهاست.

خبرنگار نشریه «بررسی‌های بازرگانی» در گفت‌وگو با آقای دکتر حبیب چینی، عمده‌ترین بحث‌هایی که در مقوله استاندارد و صادرات مطرح می‌باشد را جویا گردید که با هم می‌خوانیم.

می‌شود، در نتیجه با انبوهی از تولیدکنندگان آشنا و ناآشنا روبه‌رو می‌شویم. مشتری سعی می‌کند ارزان‌ترین و بهترین کالا را از خریداری که نسبت به تعهدات خود وفادار است، خریداری کند.

○ در اقتصاد بسته، نیمه‌بسته یا حمایت‌شده از طریق تعرفه‌های گمرکی در مقابل واردات، استاندارد سبب می‌شود که محصولات در بازار داخلی با کیفیت بهتری عرضه شود.

اصولاً در صادرات کالا، فروشنده یا صادرکننده با موضوعی پیچیده و در بسیاری موارد گنگ و مبهم روبه‌رو است. ناچار باید تولیدات او از استاندارد بالایی برخوردار باشد تا به خریدار اطمینان دهد که با هر مکانیزی که با آن روبه‌رو

■ نقش استاندارد در افزایش کیفیت کالاهای صادراتی را

تشریح فرمایید.

□ استاندارد یک عامل اساسی و مهم برای پیشرفت صنعت نه تنها برای صادرات، بلکه در کلیه زمینه‌هاست. در بخش صادرات اهمیت استاندارد چندصد برابر می‌شود. فرض کنید در یک اقتصاد بسته، نیمه‌بسته و یا اقتصادی که از طریق تعرفه‌های گمرکی (در برابر واردات) حمایت می‌شود، قرار می‌گیرد، استاندارد ابزاری خواهد بود که تا حدودی کالاهای تولیدی در داخل کشور، بازار خود را به شکل بهتری پیدا کند، ولی در بازارهای بین‌المللی این عوامل وجود ندارد، اگر هم در یک کشور یا چند کشور جوایزی برای صادرات خود ندهند، معمولاً مانعی برای صدور کالاهای خود ایجاد نمی‌کنند. در نتیجه رقبا با شدت بیشتری وارد بازارهای بین‌المللی می‌شود. در بازارهای بین‌المللی کالاها به شکل‌های مختلف وارد

می‌شود، بتواند مقابله کند.

در دنیای امروز، تولید فقط مربوط به تولیدکننده نیست و او سرنوشت تولید را تعیین نمی‌کند، بلکه خریدار سرنوشت را تعیین می‌کند و به اصطلاح خریدار «آقای بازار» است.

در نظام جدید صنعتی هر کس که مرحله قبلی تولید را دریافت می‌کند تا کاری روی آن انجام دهد برای آن مرحله قبلی در حکم مشتری است، ولو آنکه درون یک سازمان این نقل و انتقال انجام گیرد. بنابراین هر کس که محصول ما را تحویل می‌گیرد، مشتری آن کالا محسوب می‌شود. این شخص وقتی می‌تواند به کار خود اطمینان داشته باشد که کالای استاندارد شده، مرتب و منظم و قابل حساب دریافت نماید.

قطعه‌سازی، سوهان‌کاری و جاسازی نیاز دارد. در دنیای دادوستد امروز، تولید باید سریع و به صورت انبوه صورت گیرد و راهی بازارهای بین‌المللی شود و استاندارد امری ضروری است. این استاندارد باید بالا باشد و از کیفیت بسیار مطلوبی برخوردار باشد، زیرا که امروز مدیریت، مدیریت کیفیت فراگیر است. نهضت کیفیت فراگیر امروزه به صورت یک نهضت جهانی درآمده است، پس برای اینکه بتوان آینده صادرات کشور را تأمین کرد، به ناچار باید در زمینه صادرات متوجه «کیفیت فراگیر» باشیم و کالایی تولید کنیم که بازارهای جهانی در آینده به دنبال آن می‌باشد. این گونه کالاها باید با کیفیت بالا تولید شوند.

پروژه‌های علوم انسانی و مطالعات ترسیمی
 رتال جامع علوم انسانی

■ آیا رعایت استاندارد در تولید کالا ضروری است یا

غیر ضروری؟

در گذشته‌های دور که صادرات ناچیز بود، این تفکر به طور وسیعی حاکم بر اقتصاد کشور بود که چون تولید در جهان صادرات زحمت زیاد دارد، باید از آن گذشت و از طریق نفت درآمدهای صادرات غیرنفتی را تأمین کرد.

امروز متوجه شده‌ایم که موضوع در این حد نیست زیرا نه تنها از نظر اقتصادی نفت ایران روبه‌اتمام است، بلکه از نظر تولید و توزیع ملی و ایجاد اشتغال، کشور ناچار است به صادرات کالا روی آورد.

در این میان برای اینکه حتی بتوان بازار داخلی را حفظ کرد،

○ کالای استاندارد نشده، حکم صنعت دستی را دارد که به قطعه‌سازی، سوهان‌کاری و جاسازی نیاز دارد. در حالی که کالای استاندارد شده به راحتی و بدون دستکاری، مصرف می‌شود.

■ فرقی بین کالای استاندارد شده و استاندارد نشده

چیست؟

□ کالای استاندارد شده به راحتی و بدون دستکاری در مرحله بعد مصرف می‌شود، ولی کالاهای استاندارد نشده در حکم صنعت دستی به شمار می‌آیند. صنعت دستی به

بیشترین کمک را به ما می‌کند. این راهنماها مورد استفاده قرار می‌گیرد و به صورت الگو در می‌آید.

○ نهضت کیفیت فراگیر، یک نهضت جهانی شده است و برای آنکه در آینده صادرات کشور تضمین شود، به‌ناچار در این امر باید متوجه کیفیت فراگیر باشیم.

امروز می‌توان ادعا نمود که استانداردها در ایران از نظر دانش فنی از سطح خوب و قابل‌پسندی در دنیا برخوردار است. اشاره به این نکته ضروری است که یکی از عوامل ارزانی و رقابت در بازارهای خارجی، فراوانی تولید است. در نتیجه باید به ابعاد استاندارد خودمان برای تولید فراوان نیز توجه کنیم. از این نظر به پای خیلی کشورها نمی‌رسیم، چرا که برخی واحدهای تولیدی در ایران دارای تولیدات مرغوب و با کیفیت بالایی هستند ولی زیر ظرفیت، فعالیت می‌کنند.

■ استاندارد بودن کالاهای ایرانی در افزایش حجم مبادلات با کشورهای خارجی چه نقشی می‌تواند داشته باشد؟

□ به نظر من می‌تواند نقش سازنده‌ای داشته باشد، ولی این استاندارد باید با موارد دیگری هماهنگ باشد. مثلاً اگر کالای مرغوبی تولید شود، ولی نتوان با مکاتبه، بازاریابی و تبلیغ آن را فروخت، جای یک کالای با استاندارد بالا در قفسه فروشگاه‌های جهان را کالای مشابه دیگری می‌گیرد. استاندارد به‌تنهایی جوابگوی توسعه صادرات کالاهای ایران نیست، باید بقیه عوامل نیز با آن هماهنگ باشد.

■ به‌نظر شما کالاهایی که در بازارهای داخلی تحت‌عنوان کالاهای صادراتی با استاندارد بالا به‌فروش می‌رسد، از نظر اقتصاد مطلوب است یا خیر؟

□ اصولاً در بازار داخلی با این مورد که جنس عرضه شده کالای صادراتی است همه برخورد کرده‌اند. معنی این کار این است که ما کالای با استاندارد بالا برای صادرات تولید می‌کنیم. این موضوع یکی از تحولات فکری است که در جامعه باید فراگیر باشد و باید آن را به فال نیک گرفت، اما این موضوع که نمونه‌های صادراتی در بازارهای داخلی عرضه می‌شود، افتخار نیست، بلکه ناکامی در امر صادرات را نشان می‌دهد، زیرا کالا نتوانسته صادر شود و وارد بازار داخلی شده است.

به نظر من مطلوب آن است که کالای مصرف داخلی از چنان استانداردی برخوردار باشد که کالای صادراتی از آن

باید کالا با کیفیت بالا تولید شود، چرا که اگر کیفیت کالای مصرف داخلی پایین باشد، هر قدر هم که انحصار وجود داشته باشد، در نهایت بازار به کالاهای قاچاق روی می‌آورد، زیرا خریدار می‌خواهد جنس خوب تحویل گیرد.

اگر در تولیدات کیفیت وجود داشته باشد، تولید ملی و منابع درآمدی دولت وارد مجرای سالم و سازنده خواهد شد و این در صورتی میسر می‌شود که مجموعه تولیدات کشور از آن چنان کیفیتی برخوردار شود که در بازارهای جهانی قابل رقابت و قابل فروش باشد. در نتیجه، استاندارد یک کالا که از نظر قیمت، بسته‌بندی، تحویل به‌موقع و... قابل رقابت در بازارهای جهانی باشد، امری ضروری است.

■ آیا استاندارد به‌کارگرفته شده در ایران با استاندارد کشورهای اروپایی هماهنگی دارد؟

□ استانداردهایی که در آغاز و چندسالی بعد از تأسیس وزارت بازرگانی به‌صورت «اداره نرم‌ها» درآمده بود، استانداردهایی بود که بیشتر ناظر بر قدرت تولیدی ایران بود. اداره نرم‌ها در حقیقت کالاهای را درجه‌بندی می‌کرد. ولی از زمانی که مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران تشکیل شد، کشور وارد استانداردهای اساسی شد و به عضویت سازمان بین‌المللی استاندارد درآمد.

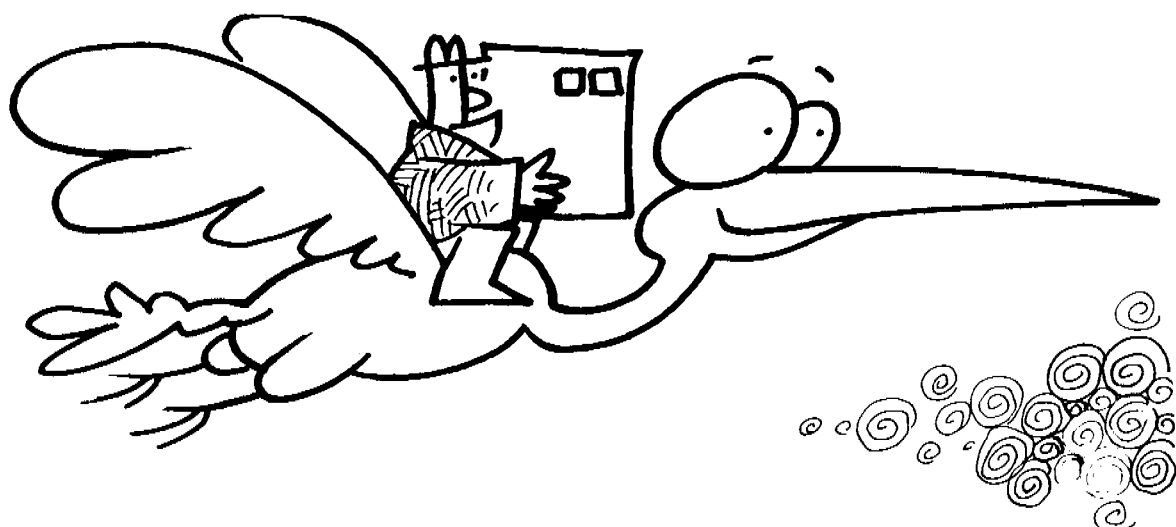
استانداردهای بین‌المللی در این مقطع راهنمای کار استاندارد ایران قرار گرفت. در این زمان ایران دو نوع استاندارد را در رأس کار خود قرار داد: ۱- استانداردهای ملی، ۲- استانداردهای بین‌المللی.

استانداردهای ملی از آغاز دارای این وسواس بود که طوری تعیین شود که از استانداردهای بین‌المللی تا اندازه‌ای بالاتر باشد. به‌کارگیری این استاندارد باعث شد که ایران به هویت‌های صنعتی، فنی و فن‌آوری خود آشنا شود و دریافت که در بسیاری موارد صاحب «بهترین‌ها» می‌باشد.

ایران در زمینه استانداردهای ملی خود در خیلی زمینه‌ها بهترین کالاهای را دارد. خرما، پسته، زعفران و فرش ایران به دلیل بالا بودن استانداردهای ملی باعث شد که اعتماد ما را به خودمان بالاتر ببرد.

در زمینه استانداردهای بین‌المللی، باید اشاره شود استانداردهایی در ایران تهیه شد که استانداردهای بین‌المللی نام گرفت.

سازمان بین‌المللی استاندارد، راهنمایی برای استاندارد کالاهای مختلف و خدمات تهیه می‌کند که این راهنماها

براساس مشتری‌نگری و مشتری‌محوری می‌باشد و دارای شرایط تولید انبوه که در آن کارگر به صورت ابزار کار قرار گیرد، نیست. در این استاندارد، کارگر، کارمند و مدیر، سازمان واحدی را تشکیل می‌دهند که همگی با همکاری هم تولید را پیش می‌برند. بنابراین ناظر بر رفتارهای انسانی و ناظر بر مدیریتی است که آن مدیریت، از یک سو به کارمندان خود و از سوی دیگر به مشتریان خود توجه خاص دارد.

در ISO سری ۹۰۰۰ مدیر مرکز تولید نیست و هر چه مدیر گفت قابل قبول نیست، بلکه هر چه مشتری گفت، موضوع اصلی است. مشتری راهنمایی‌های لازم را می‌خواهد. آنچه را که به آن نیاز دارد و می‌خواهد باید برای او تولید کنند.

در سری استانداردهای ISO9000 تولید براساس استانداردهای مرحله به مرحله است و در هر جا که خطا یافت شود، همان جا بررسی می‌شود و عیوب برطرف می‌گردد و سعی می‌شود عیوب علت‌یابی شود تا دیگر تکرار نشود. در صورتی که در تولید انبوه، این موضوع صحت ندارد. در تولید انبوه، کالا تولید می‌شود و در آخر خط تولید پس از کنترل معلوم می‌شود که محصول سالم است یا خیر.

■ آیا تمام کالاهای صادراتی ایران دارای استانداردهای قابل قبول بازارهای جهانی هستند؟

□ تمام آنها مورد قبول بازارهای جهانی نیستند، بلکه باید یک سری استانداردها را رعایت کنند. متأسفانه در بسیاری موارد دیده شده است کالاهای ایرانی موارد استاندارد را یا رعایت نمی‌کنند و یا اینکه در بسته‌بندی و حمل و نقل آسیب می‌بینند و از استاندارد خارج می‌شوند. موارد خارج شدن از

برخوردار است. نقش کلیدی استاندارد این است که از طریق تولید یکسان و به‌کارگیری فن‌آوری که هر ساعت نمی‌توان آن را تغییر داد، کالا را یکسان و یک دست کرده و سپس آلوده‌زدایی نمود و آن را به بازارهای صادراتی عرضه کرد. در نتیجه تولید داخلی، خودبه‌خود در پرتو صادرات رونق می‌گیرد و زندگی مردم هم از طریق منافع صادرات و تولیداتی که به بازار داخل عرضه می‌شود، بهتر و راحت‌تر می‌شود.

■ استانداردهای بین‌المللی سری ایزو ۹۰۰۰ چیست؟

استانداردهای سری ایزو ۹۰۰۰، استانداردهایی هستند که چون مورد تأیید سازمان بین‌المللی استاندارد قرار گرفته‌اند، به ایزو معروف شده‌اند.

استانداردهای ISO9000 ابتدا از کشور انگلیس سرچشمه گرفت، سپس به چند کشور اروپایی تسری یافت و بعد آمریکا آن را قبول کرد و در آنجا تکامل یافت و به ژاپن رفت. در ژاپن نیز این استاندارد تکمیل شد و دوباره به غرب برگشت و آنگاه به صورت جهانی درآمد.

○ از آغاز، این وسواس وجود داشته که استانداردهای ملی ایران تا اندازه‌ای بالاتر از استانداردهای بین‌المللی تعیین شود. این امر سبب شد که هویت صنعتی، فنی و دانش فنی ایران مشخص گردد.

ISO9000 یک استاندارد عمومی تلقی می‌شود و ناظر بر تولید بر اساس مدیریت تولید است. در این استاندارد، تولید

طوری تطبیق کرده است که استانداردهای لازم به مورد اجرا گذاشته شود.

○ در برخی محموله‌های صادراتی، موارد استاندارد رعایت نمی‌شود و یا کالا در جریان بسته‌بندی و حمل و نقل آسیب می‌بیند و از استاندارد خارج می‌شود. باید سازمان‌هایی در ایران ایجاد شود که بتوانند حقانیت کشور را در این‌گونه موارد به اثبات رسانند.

■ به نظر شما استانداردها باید تشویقی باشد یا اجباری؟

□ بهتر است حتی‌المقدور اجباری نباشد. حتی اگر مجبور شویم اجبار به‌کار برده شود، در حداقل «فشار» که نظر ما را تأمین کند و در حداقل زمان آن را به‌کار ببریم.

البته دولت باید همواره از طریق سازمان‌هایی که امر استاندارد جزو وظایفشان است، بر تولیدات نظارت کند. بهتر است به جای کلمه «اجباری» کلمه «نظارتی» را به‌کار ببریم. اگر نظام تولید کالایی را تولید کند که مطابق خواست مشتری باشد و محیط زیست را آلوده نکند و ایمنی جامعه را حفظ نماید، کالای سالمی تولید می‌شود و نیازی به اجبار نخواهد بود.

■ آیا رعایت استاندارد در تولید کالاها، هزینه‌های تولید را افزایش می‌دهد؟

□ در زمینه برخی کالاها، هزینه‌ها بالا می‌رود ولی این هزینه‌ها در بلندمدت مثل هزینه فن‌آوری است و از حد اعلای دانش فنی می‌توان بهره گرفت.

استاندارد به‌خاطر ماشین‌آلات، رعایت دقت‌ها، تغییر نظام سازمانی در کیفیت فراگیر، هزینه‌ها را در ابتدا بالا می‌برد ولی در بلندمدت به دلیل آنکه تولید ارزان‌تر، بهتر و راحت‌تر انجام می‌گیرد و از خطاها کاسته می‌شود و هزینه‌هایی مانند انبارداری کاهش می‌یابد، در واقع هزینه‌های نهایی تنزل می‌یابد. کار وقتی روی روال قرار گرفت، شروع به سوددهی می‌کند، یعنی سرمایه‌ها را بازگشت می‌دهد.

به‌طور کلی رعایت استاندارد در کوتاه‌مدت هزینه‌های تمام‌شده را بالا می‌برد و در بلندمدت کاهش می‌دهد و سرشکن می‌کند. به عبارت دیگر بازگشت سرمایه خواهد داشت.

■ با چه شیوه‌هایی می‌توان مدیران بنگاه‌های تولیدی که به

استاندارد اکثر کالاهای ایرانی در بعضی موارد از سوی خارجی‌ها انجام می‌گیرد. مثلاً کالاهایی مانند پسته ایران را در انبارهای خود در مجاورت حرارت قرار می‌دهند که باعث ایجاد سمومی در آنها می‌شود و از استاندارد خارج می‌گردد. بنابراین باید سازمان‌هایی در ایران ایجاد شود تا بتوان حقانیت ایران را در این‌گونه موارد به اثبات رساند و از آنها خسارات مادی و معنوی دریافت شود.

ما هنوز نتوانسته‌ایم چنین دعاوی را در هیچ دادگاهی طرح کنیم، چرا که همواره حالت دفاعی داشته‌ایم و علت، آن بوده است که در اکثر موارد عیوب از سوی صادرکنندگان نشأت می‌گرفته است. ایران هنوز در زمینه استاندارد در «اول راه» قرار دارد.

■ تدوین استانداردهای تشویقی به رشد صادرات کمک می‌کند یا خیر؟

□ استانداردهای تشویقی بالاخره به‌صورت استانداردهایی درمی‌آیند که صاحبان صنایع و کارخانجات و تولیدکنندگان آنها را به مورد اجرا خواهند گذاشت.

هدف اصلی دولت از وضع استانداردهای تشویقی این است که بگوید در حال حاضر مانع فعالیت تولیدکنندگان نمی‌شود و منعی در کارشان ایجاد نمی‌کند، ولی راه بهتر را به آنان نشان می‌دهد.

خیلی از مؤسسات در جهان بر این اساس پیشرفت کرده‌اند. رده‌بندی کشتی‌ها در خیلی از کشورها اجباری نیست، ولی شرایط طوری است که صاحبان صنایع کشتی‌سازی، در عمل به این نتیجه رسیده‌اند که باید عضو گروه‌های کشتیرانی باشند و کشتی آنها رده‌بندی شود و مشتری هم بار و محموله خود را به کشتی‌ای که رده‌بندی نشده باشد، تحویل نمی‌دهد.

○ استانداردهای بین‌المللی ایزو ۹۰۰۰، یک استاندارد عمومی تلقی می‌شود که بر تولید بر اساس مدیریت تولید، نظارت دارد و مشتری‌نگر است و بر رفتارهای انسانی و مدیریت واحدهای اقتصادی ناظر می‌باشد.

در ضمن، شرکت بیمه، کالای کشتی‌هایی که رده‌بندی نشده باشند را بیمه نمی‌کند. این موضوع نشان می‌دهد خودبه‌خود اجبار بالا بردن کیفیت در کار وارد شده است. منافع عمومی

○ اگر نظام تولید، کالایی را مطابق خواست مشتری تولید کند که محیط زیست را آلوده نسازد و ایمنی جامعه را حفظ کند، کالای سالم تولید شده و نیازی به استاندارد اجباری نیست.

■ آیا استاندارد اجباری کالاهای صادراتی، کیفیت کالاهای

داخلی را افزایش می‌دهد؟

□ اگر استاندارد اجباری به‌کار گرفته شود، برای تولیدکننده صرف دارد که تمامی کالای خود را یکنواخت تولید کند. بنابراین بخشی از این کالا که در داخل به‌فروش می‌رسد، دارای استاندارد است که کیفیت آن مانند استاندارد کالای صادراتی است.

اگر استاندارد با هدف صادرات که امری ارزآور است و برای کشور یک نوع شخصیت تلقی می‌شود، بتواند توسعه پیدا کند، روی کالاهای داخلی نیز اثر می‌گذارد.

■ آیا رعایت استانداردهای صادراتی، تشریفات اداری را

افزایش نمی‌دهد؟

□ اصولاً نظام اداری در ایران باید خودش استاندارد شود. نظام اداری ایران باید براساس کیفیت فراگیر تجدید سازمان شود. اصلاح نظام اداری و استاندارد کردن آن، باعث می‌شود به‌کارگیری یک سیستم جدید و یا به‌کارگیری استاندارد در یک محصول صنعتی جدید، راحت‌تر شود. به‌طور کلی استاندارد کردن یک کالا برای کاهش تشریفات اداری است.

■ آیا عدم رعایت استاندارد کالاهای صادراتی به اقتصاد

ملی ضرر می‌زند؟

□ دقیقاً. لطمه‌ای که از عدم رعایت استانداردهای موردقبول جهان برای کالاهای صادراتی می‌کشیم، محدود به ضرر و زیانی نیست که از برگشت یک محموله کالا می‌کشیم، بلکه موضوع اصلی این است که جنس یک کشور را «رد» می‌کنند. فوراً می‌گویند محصول ایران خوب نیست. شیوع این امر یعنی بدنامی از شیوع «وبا» سریع‌تر است. باید از این بدنامی پرهیز کرد، چون جبران آن مشکل است.

ضرر عدم رعایت استانداردها در کالاهای صادراتی در برخی مواقع جبران‌ناپذیر است.

■ تبلیغات استاندارد در زمینه کالاهای صادراتی چگونه

باید شکل بگیرد؟

□ بهترین نوع آن این است که جزوهای استاندارد را در

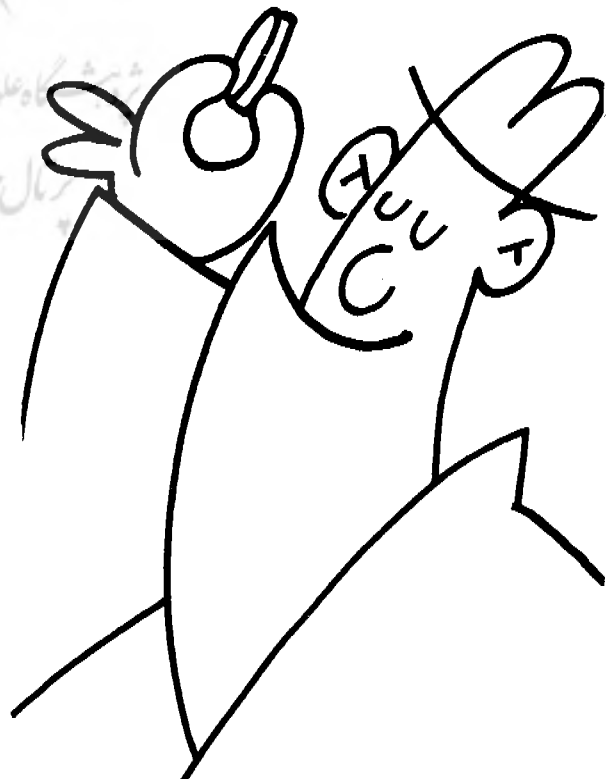
صادرات کالا می‌پردازند را به استاندارد کردن کالاهایشان تشویق کرد؟

□ بهترین نوع کار این است که راه‌هایی در مقابل آنها قرار داد که در عمل سودآوری آنها را تضمین کند. در ایران به دلیل انحصاراتی که در کشور وجود دارد، به بازار داخلی بیش از حدی که قابل رقابت باشند، توان می‌دهیم.

کالاهای در برابر فضای طبیعی قرار نگرفته‌اند و آسیب‌پذیریشان زیاد است. صنایع ایران هنوز صنایع آزمایشگاهی است و وارد بازارهای رقابتی نشده است.

در بازار ایران یکی از مسائلی که صنایع را در به‌کارگیری استانداردها بی‌نیاز ساخته است، انحصاری بودن است. در انحصار یا شبه‌انحصار، تولیدکننده است که آقای بازار است. تولیدکننده شرایط تولید و حجم آن را تعیین می‌کند و خریدار مجبور است هر چه به او تحویل دادند، در اثر نیاز خریداری کند.

چنین تولیدکننده‌ای چون اجناس او در بازار داخلی خریدار دارد، دیگر دنبال کیفیت نمی‌رود. چنین نظام تولیدی با بازارهای جهانی فاصله پیدا می‌کند. در بازارهای جهانی تولیدکنندگان هر روز و هر ساعت مواظب رقبای خود هستند و خودشان را به اصطلاح با بازار «میزان» می‌کنند. باید صنایع خودمان را در مقابل صنایع صادراتی دیگر کشورها در رقابت قرار دهیم و در شرایط طبیعی زندگی کنیم.

کالاهایی که شامل استانداردهای ملی است در اختیار خریداران کالاهای ایرانی قرار دهیم. به تمام جهان و اتاقهای بازرگانی و کسانی که اسناد ورود کالا را به نحوی از انحاء دریافت می‌کنند و یا برای آن مجوز صادر می‌کنند، ارسال داریم و مشخصات کالا را با موارد استاندارد خود، به آنها اعلام کنیم.

○ یکی از عللی که صنایع در ایران بی‌نیاز از رعایت استانداردها شده‌اند، انحصاری بودن بازار است. در انحصار، تولیدکننده آقای بازار است اما این چنین نظام تولیدی با بازارهای جهانی فاصله می‌گیرد.

ضمناً، اگر کالا مشمول استانداردهای بین‌المللی است، باید اعلام داریم کالا دارای استاندارد بین‌المللی مربوطه (با کد کامل آن) می‌باشد و برای این کالا معتبر است.

باید نکاتی را که لازم است روی کالا نوشته شود، به زبان خریدار درج شود تا بتواند درک کند. به دیگر سخن، مشخصات استاندارد کالا برای بازاری که جنس باید وارد آن شود، باید به زبان مصرف‌کننده نوشته شود و تضمین آن نیز حتماً اظهار گردد.

مهر مؤسسه استاندارد باید یک مهر مقدس باشد و هیچ‌کس نباید از آن تخطی کند. اگر صادرکننده‌ای از این مهر تخطی کرد، باید تخطی وی جرم محسوب شود. ضمناً اگر روزی در مؤسسه استاندارد این فکر پیش آید که نسبت به مهر خود بی‌اعتنایی کند و خطاها را چشم‌پوشی نماید، مطمئن باشید که زوال استاندارد فرار سیده است.

■ آموزش مدیران استاندارد ایران در چه سطحی است؟

□ کارشناسان استاندارد ایران در حد بسیار خوبی هستند. به دلایل بالا بودن هوش متوسط ایرانی باید به‌طور مداوم و در حین کار به این افراد آموزش داد.

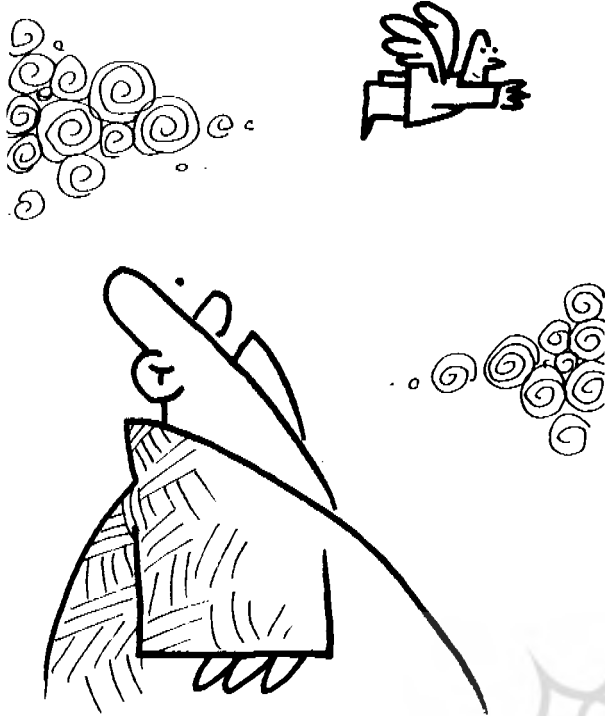
■ آیا تجهیزات مؤسسه استاندارد با روند جهانی مطابقت

دارد؟

□ در مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران از بهترین ابزار و لوازم سنجش و بهترین وسایل آزمایش استفاده می‌شود و با مشکلی روبه‌رو نیست.

■ توصیه شما به صاحبان کالاهای صادراتی در زمینه

استاندارد چیست؟

□ از زمانی که نهضت تولید انبوه در جهان به‌وجود آمده و تولید براساس خط زنجیر استوار شده است، استاندارد همراه آن به جلو آمده است و همین‌طور که پیشرفت می‌کند، استانداردها دقیق‌تر، کامل‌تر، فراگیرتر و جهانی‌تر می‌شود. امروز بحث اصلی، انتقال فن‌آوری و ارجحیت داشتن آن به جای مواد است. بحث جابه‌جایی و سهولت جابه‌جایی مواد، نیروی انسانی و مغزهای متفکر است. در چنین هنگامه‌ای نباید فقط روی استاندارد کالاهای سنتی فکر کرد، بلکه باید روی استانداردهای رفتاری، سازمانی و مدیریت کلان جامعه بحث کرد.

مدیران واحدهای صنعتی که اجناس آنها در بازارهای جهان وارد می‌شود، باید استانداردهای کالا، سازمان، رفتاری و مدیریت کلان جامعه را به‌کار گیرند و باید بتوانند بحران‌ها را اداره کرده و از آن استفاده مفید کنند. این امر نیاز به آموزش دارد.

